

Милостивѣйшій Господине Александре! Здравствуй.

Като чухме за ваша милость, и желаніето дето имате ради просвѣщеніето на народа Българскаго, отъ господина Θεодора Мискиновича,¹⁾ премного сме са зарадвали, и не сме пропушили време чрезъ горнаго господара, да вамъ обявие за нашето желаніе и состояніето на училището, тоже и за църковъ-та, но совсемъ това и ны долуподписующимся жители Башиноселскій, изъ Велешка каза; доходоме вамъ обявити состояніето наше . . .

Селото имаме 150 „кащи све Болгаре и училище имаме добро, ради учитель отъ истото село само на Болгарскій языкъ, а деца се збираятъ до 80„ на които имъ е уроко буквари, часословъ, псалтири, месецословъ, історія ветхаго и новаго завѣта, катихисисъ краткій. Ова предаваніе имъ е на юношите; а причината е дето книги немаме состояніе да получиме, а учителю достоинъ е да и болшой урока предавати; На учителю плаща му се на година грош 1200„ отъ опщо сирѣч: има малко нивъ и малко лозъ школскій . . .

Башино село у 10: Маја 848: (Подписи)

Въ едно писмо отъ 8 юли 1850 г., въ сжщата архива, башиноселци благодарятъ за помощъта, която имъ пратилъ Ал. Екзархъ. Отъ него писмо извличамъ слѣднитъ редове:

„Чрезъ настоящето ни преблагодѣрственное ѿ рабское наше писмо ѿзвѣствѣваме вамъ Любородію, какъ со съ голѣма припознаность пріяхмѣ ѡсьмьтѣ стотинъ грѡша отъ почитаемѣйшаго свято-вѣлесскаго Господина 'Авксѣнтіа, който ги прія чрезъ Господина Сотирѣкіа К: Дамянова, ѿ немѣдленно преврѣчи намъ по завѣщанію вамъ да ги ѿпотрѣбиме на двѣвическото ни ѿчилище. Благодарства безчисленни ви ѿповѣдѣваме, ѿ ако да ни бѣше ѿстроѣно двѣвическото ѿчилище до сегѡ, за напредъ съ вашата рѣскопомощъ ще го нарѣдиме похарно . . . ѡ просвѣщеніи простѣйшаго рода нашего ѿ тѣ въ Западной Българіи“ . . .

1849 г.

№ 140.

Кюстендилъ.

Къмъ срѣдата на XIX в. живѣлъ и работилъ турскія турскиятъ лирически поетъ Кятибъ-оглу-Мустафа, родомъ отъ Кюстен-

¹⁾ Родътъ Мискинови, по-сетнѣ Мисканови, е отъ Велесъ.